

Az igazságosságra ösztönzés

Kulcsversek: „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, akkor önmagunkat csaljuk meg, és az igazság nincs bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, ő hűséges és igazságos, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden gonzságtól.”
1 János 1:8,9

Kiválasztott igék:
1 János 1:5-10; 2:1-8

A tudósok szerint ez a levél körülbelül 90-ben íródott. Addigra a kereszténység már jelentős jelentőségre tett szert, és a hívők szétszóródtak a pogány világban. A kereszténységben sok dolog vonzotta a korabeli görög filozófusokat. Azonban ők megpróbálták azt pogány filozófiáikkal ötvözni, és sokan úgynevezett „keresztény filozófusokká” váltak. Pál apostol figyelmeztetett, hogy ez „ellentétes az áltudásnak nevezett eszmével”. 1 Timóteus 6:20

János levelét azért írta, hogy megerősítse a keresztényeket a filozófusok felforgató tanításaival

szemben. Ő arra buzdította őket, hogy csak Jézus és az apostolok tanításait tartsák meg, és ezeket a filozófiai tanításokat hazugságnak tekintsék. Minden ilyen hamis tanítót a „sok antikrisztus” képviselőjének, vagyis Krisztus ellenségének kellett tekinteni, akiről az apostol János figyelmeztetett, hogy „már most is” a világban vannak. 1 János 2:18

Jánosnak az volt a célja ezzel a levéllel, hogy igazságosságra buzdítsa őket: „Írok nektek, kicsinyeim, mert bűneitek megbocsátattak az ő nevéért. Írok nektek, atyák, mert ismeritek azt, aki a kezdetektől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írok nektek, kicsinyeim, mert megismertétek az Atyát. Írtam nektek, atyák, mert megismertétek azt, aki a kezdetektől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és Isten igéje bennetek marad, és legyőztétek a gonoszt.” 1 János 2:12-14

Ezt a levelet írva az apostol János már meglehetősen idős volt. Tapasztalatai miatt jelleme nagyon meglágyult, ezért mind az érett, mind az új hívőkhöz nagyon gyengéden szólt. Azt kívánta, hogy felismerjék a bűntől való tartózkodás, az Isten szeretetében való maradás és így Krisztusban való éretté válás fontos felelősségét.

Érdemes megjegyezni, hogy a keresztények többsége soha nem tapasztalja meg azt a teljes örömet, békét és áldást, amelyben részesülhetne. Sokan megelégednek Krisztus tanításának alapelveivel, és „csecsemőként” nem mennek tovább, hogy ezeket az elveket áldozatban és szolgálatban teljes mértékben kifejlesszék. (1 Korinthus 3:1). János arra vágyott, hogy felkeltse a hívők elméjét és szívét, hogy értékeljék és használják Krisztusban meglévő kiváltságait, hogy ezáltal növekedjenek és fejlődjenek benne.

„Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk” Jézus szolgálatának kezdetétől fogva, ez volt János tanúsága. (1 János 1:1). Ő és a többi apostol látták Krisztust életében és halálában; látták őt feltámadása után; tudták, hogy ezek a dolgok igazak. Az apostolok mindent elvesztettek, amikor hirdették az Igazság szavát. Filippi 3:8

A keresztény hit alapját képező bizonyság nem az emberé, hanem Istené. Az embernek nem volt érdemes hallgatni való bizonyága ebben a kérdésben, amíg Isten először Jézuson, majd az apostolokon keresztül nem szólt. Mivel ők látták és ismerték Jézust, biztos bizonyosságuk van, és „bizonyosságuk igaz”. János 21:24